

คำนำ

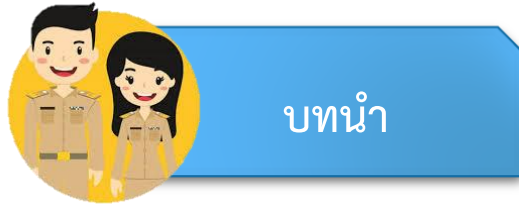
จากนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาบริการและส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย (Tourism Capital of Asia) โดยกำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนา ด้านสาธารณสุข โภค ที่พัก สาธารณสุขพื้นฐาน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การเสนอวัฒนธรรมไทยที่เป็นเอกลักษณ์ การกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว และการต้อนรับด้วยอัธยาศัยไมตรี เป็นต้น ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวมีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเพื่อส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของไทยได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และบรรลุเป้าหมายได้ ประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม และมีความยั่งยืน นโยบายดังกล่าวมีความสำคัญต่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวทุกระดับโดยเฉพาะระดับท้องถิ่น ประกอบกับแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นได้กำหนดให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ๓ ภารกิจ ได้แก่ การวางแผนการท่องเที่ยว การปรับปรุง ดูแล บำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวและการ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ ซึ่งภารกิจดังกล่าวกำหนดถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเภทกลุ่ม งานเลือกทำโดยอิสระ และนอกจากนี้งานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ยังเป็นภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ “มาตราที่ ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมี อำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว”

ฉะนั้น จึงสมควรอย่างยิ่งที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ควรส่งเสริมพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและการท่องเที่ยวโดยรวม ของจังหวัดปทุมธานีและของประเทศ ฝ่ายการท่องเที่ยว กองการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้จัดทำแผนส่งเสริม การท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ขึ้น โดยยึดหลักการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยว เชื่อมโยงธุรกิจ และบริการด้านการท่องเที่ยว อันเป็นการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและ เหมาะสม ซึ่งต้องใช้การวางแผนอย่างเป็นระบบ นำไปสู่การปฏิบัติโดยมีการกำกับดูแลและติดตามผล จนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ต่อไป

ฝ่ายการท่องเที่ยว
กองการท่องเที่ยวและกีฬา
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทนำ	๑
ประวัติจังหวัดปทุมธานี	๑
ประวัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี	๒
ตราองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี	๔
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดปทุมธานี	๕
สถานที่ท่องเที่ยว	๗
แนวโน้มสถานการณ์การท่องเที่ยวไทย ปี ๒๕๖๖	๒๗
แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖	๒๙

การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม โครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง การค้าการลงทุนของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่จะกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มการแข่งขันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น การจัดทำแผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยว จึงเป็นการบริหารจัดการการทำงานอย่างเป็นระบบ เนื่องจากจังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดปริมณฑล มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงเกษตร วัฒนาอาราม พิพิธภัณฑ์ ศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน นักศึกษา ประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ยังมีห้างสรรพสินค้าเป็นแหล่งอำนวยความสะดวกและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอีกด้วย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน มีบทบาท อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพื่อให้การดำเนินงานในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุก ๆ ด้านเกิดประโยชน์สูงสุดของประชาชน สามารถกำหนดรูปแบบและทิศทางในการบริหารงานและการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สมดุล มีประสิทธิภาพและบรรลุตามความมุ่งหมาย อันจะส่งผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีสามารถบำบัดทุกข์ บำรุงสุขและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานี มีความเป็นถิ่นฐานบ้านเมืองมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ปี นับตั้งแต่รัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแห่งกรุงศรีอยุธยา คือ เมื่อ พ.ศ. ๒๒๐๒ มังนันทมิตรได้กวาดต้อนครอบครัวมอญเมืองเมาะตะมะ อพยพหนีภัยจากศึกพม่า เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกรุงเทพทวารวดีศรีอยุธยา ซึ่งสมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ครอบครัวมอญเหล่านั้นไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคก ต่อมาในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชแห่งกรุงธนบุรี ชาวมอญได้อพยพหนีพม่าเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารอีกเป็นครั้งที่ ๒ พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งบ้านเรือนที่บ้านสามโคกอีก และในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ก็ได้มีการอพยพชาวมอญครั้งใหญ่จากเมืองเมาะตะมะเข้าสู่ประเทศไทยเรียกว่า "มอญใหญ่" พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชาวมอญบางส่วนตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคกอีกเช่นเดียวกัน จากชุมชนขนาดเล็ก บ้านสามโคกจึงกลายเป็นเมืองสามโคกในเวลาต่อมา

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๓๕๘ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเมืองสามโคก เป็น เมืองประทุมธานี และเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๑ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ใช้คำว่า "จังหวัด" แทน "เมือง" และให้เปลี่ยนการสะกดชื่อใหม่จาก "**ประทุมธานี**" เป็น "**ปทุมธานี**" กลายเป็น จังหวัดปทุมธานี ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ยุบจังหวัดธัญบุรีมาขึ้นกับจังหวัดปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีจึงได้แบ่งการปกครองเป็น ๗ อำเภอตั้งเช่นปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี เดิมตั้งอยู่ ณ ตำบลบางปรอก อำเภอเมืองจังหวัดปทุมธานี ด้านซ้ายติดกับจวนผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ด้านขวาติดกับสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ด้านหน้าเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา สำนักงานเป็นอาคาร คสล.๒ ชั้น มีสภาพเก่าทรุดโทรม ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๔๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีได้ทำการก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งใหม่ งบประมาณ ๓๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท (สามสิบล้านแปดแสนถ้วน) โดยก่อสร้าง ณ บริเวณศูนย์เครื่องจักรกล หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านฉาง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี บนเนื้อที่ ๙ ไร่ การจัดรูปแบบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไข และวิวัฒนาการมาตามลำดับ โดยจัดให้มีสภาจังหวัด ขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.๒๔๗๖ ตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.๒๔๗๖ ฐานะของสภาจังหวัดขณะนั้น มีลักษณะเป็นองค์การแทนประชาชน ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหารือแนะนำแก่คณะกรรมการจังหวัด ยังมีได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่แยกต่างหากจากราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นตามกฎหมาย ต่อมาในปี พ.ศ.๒๔๘๑ ได้มีการตราพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๑ ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่จะแยกกฎหมายที่เกี่ยวกับสภาจังหวัดไว้โดยเฉพาะสำหรับสาระสำคัญของพระราชบัญญัติฯ นั้น ยังมีได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะ และบทบาทของสภาจังหวัดไปจากเดิม กล่าวคือ สภาจังหวัดยังคงทำหน้าที่เป็นสภาที่ปรึกษาของคณะกรรมการจังหวัดเท่านั้น จนกระทั่งได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๔๙๕ ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบบริหารราชการในส่วนจังหวัดของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ โดยตรงแทนคณะกรรมการจังหวัดเดิม โดยผลแห่งพระราชบัญญัติฯ นี้ทำให้สภาจังหวัดมีฐานะเป็นสภาที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด แต่เนื่องจากบทบาทและการดำเนินงานของสภาจังหวัดในฐานะที่ปรึกษา ซึ่งคอยให้คำแนะนำ และควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของจังหวัด ไม่สู้จะได้ผลตามความมุ่งหมายเท่าใดนัก จึงทำให้เกิดแนวคิดที่จะปรับปรุงบทบาทของสภาจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนในการปกครองตนเองยิ่งขึ้น ในปี พ.ศ.๒๕๔๘ อันมีผลให้เกิด “องค์การบริหารส่วนจังหวัด” ขึ้นตามกฎหมาย โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกจากจังหวัดในฐานะที่เป็นราชการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ต่อมาได้มีการประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง เมื่อสภาจังหวัดแปรสภาพมาเป็นสภาการปกครองท้องถิ่น จึงมีบทบาทและอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการทำความเข้าใจอำนาจหน้าที่และบทบาทของสภาจังหวัด จากอดีตถึงปัจจุบัน จึงขอแบ่งระยะวิวัฒนาการของสภาจังหวัดออกเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

๑. ในอดีต (พ.ศ.๒๔๗๖ - ๒๕๔๘)

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ที่ได้มีการจัดตั้งสภาจังหวัดขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบเทศบาล พ.ศ.๒๔๗๖ ซึ่งนับเป็นจุดกำเนิดและรากฐานของการพัฒนาที่ทำให้มีหน่วยงานปกครองท้องถิ่นในรูปขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นจนถึงปี พ.ศ.๒๕๔๘ นั้น อาจกล่าวโดยสรุปถึงฐานะอำนาจหน้าที่บทบาทของสภาจังหวัดได้ว่ามีลักษณะ ดังนี้

ฐานะสภาจังหวัดในขณะนั้นก็ยังมิได้มีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นและเป็นนิติบุคคล ที่แยกต่างหากจากราชการบริหารส่วนภูมิภาค ตามกฎหมายเป็นเพียงองค์กรตัวแทนประชาชนรูปแบบหนึ่ง ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำแก่จังหวัด ซึ่งพระราชบัญญัติบริหารราชการแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๗๖ กำหนดให้จังหวัดเป็นหน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาค อำนาจการบริหารงานในจังหวัดอยู่ภายใต้การดำเนินงานของคณะกรรมการจังหวัดซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานสภาจังหวัดจึงมีบทบาทเป็นเพียงที่ปรึกษาเกี่ยวกับกิจการของสภาจังหวัดแก่คณะกรรมการจังหวัด และคณะกรรมการจังหวัดไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามเสมอไป จนกระทั่งในปี ๒๔๙๕ ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนแผ่นดิน กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นหัวหน้าปกครองข้าราชการและรับผิดชอบบริหารราชการในส่วนจังหวัดของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ โดยตรงแทนคณะกรรมการจังหวัดเดิม สภาจังหวัดจึงเปลี่ยนบทบาทจากสภาที่ปรึกษาของกรรมการจังหวัดมาเป็นสภาที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับอำนาจหน้าที่ของสภาจังหวัด พระราชบัญญัติสภาจังหวัด พ.ศ.๒๔๘๑ มาตรา ๒๕ ได้กำหนดให้สภาจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

✚ ตรวจสอบและรายงานเรื่องงบประมาณที่ทางจังหวัดตั้งขึ้น และสอบสวนการคลังทางจังหวัดตามระเบียบ ซึ่งจะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้

✚ แบ่งสรรเงินอุดหนุนของรัฐบาลระหว่างบรรดาเทศบาลในจังหวัด

✚ เสนอขอแนะนำและให้คำปรึกษาต่อคณะกรรมการจังหวัดในกิจการจังหวัด ดังต่อไปนี้

ก. การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข. การประถมศึกษาและอาชีวศึกษา

ค. การป้องกันโรค การบำบัดโรค การจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล

ง. การจัดให้มีและบำรุงทางบก ทางน้ำ

จ. การกสิกรรมและการขนส่ง

ฉ. การเก็บภาษีอากรโดยตรง ซึ่งจะเป็นรายได้ส่วนจังหวัด

ช. การเปลี่ยนแปลงเขตหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และเขตเทศบาล

✚ ให้คำปรึกษาในกิจการที่คณะกรรมการจังหวัดร้องขอ

๒. ในปี (พ.ศ.๒๔๙๘-๒๕๔๐)

การจัดตั้งและการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงเป็นหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และในพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ของประชาชน การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการส่งเสริมวัฒนธรรม การสาธารณสุข การป้องกันโรค การบำบัดโรค และการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล ฯลฯ เป็นต้น

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดยังอาจทำกิจการซึ่งอยู่นอกเขตในเมื่อกิจการนั้นจำเป็นต้องทำ และเป็นการศึกษาเนื่องกับกิจกรรมที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่ที่อยู่ภายในเขตของตน โดยได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลที่เกี่ยวข้องนั้น และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๓. ปี (พ.ศ. ๒๕๔๐ - ปัจจุบัน)

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๐ ได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๒ ก ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ โดยใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เป็นต้นมา พระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายที่กล่าวถึงระเบียบวิธีการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแทนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๘ ท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอกเขตสุขภาพและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับเพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ในกรณีนี้สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกัน และปรับปรุงโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้จะพิจารณาในเหตุผลของพระราชบัญญัติแล้ว จากบันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้อภิปรายประเด็นวัตถุประสงค์ของการออกกฎหมาย สรุปว่า

- ✚ เพื่อจัดระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันมีปัญหาด้านการบริหารการจัดการด้านพื้นที่และรายได้ซ้ำซ้อน
- ✚ เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลงของการเมืองการปกครองท้องถิ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการขยายความเจริญเติบโตของแต่ละท้องถิ่น
- ✚ เพื่อเป็นการถ่ายโอนอำนาจการปกครองส่วนภูมิภาคมาสู่ท้องถิ่น โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่ในการประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการประสานกับรัฐบาลและตัวแทนหน่วยงานของรัฐ การถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณที่เคยอยู่ในภูมิภาคไปอยู่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ✚ เพื่อเป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น โดยจะเพิ่มอิสระให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดมากขึ้นด้วย โดยการลดการกำกับดูแลจากส่วนกลางลง

ตราสัญลักษณ์องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี
(Pathumthani Provincial Administrative Organization)

คำขวัญจังหวัดปทุมธานี

“...ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว
 เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ
 พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา
 ก้าวหน้าอุตสาหกรรม...”

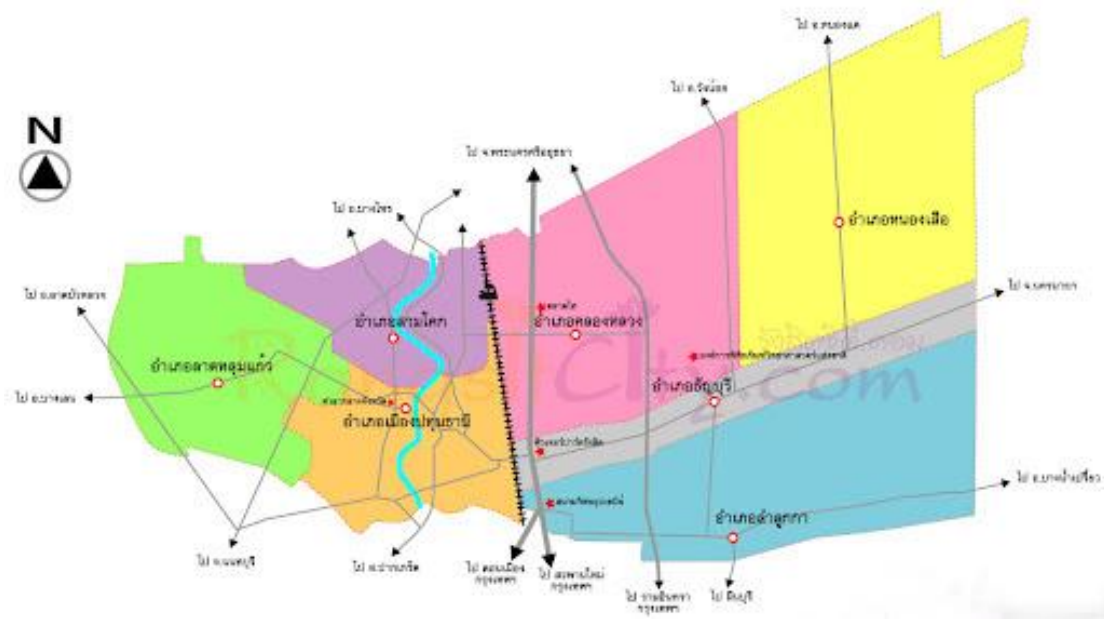
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

ข้อมูลทั่วไป

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ครอบคลุมพื้นที่ในเขตจังหวัดปทุมธานีซึ่งมีที่ตั้งในภาคกลางประมาณเส้นรุ้งที่ ๑๔ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๐ องศา ตะวันออกอยู่เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒.๓๐ เมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๒๕.๘๕๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๙๕๓,๖๖๐ ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) เป็นระยะทางประมาณ ๒๗.๘ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง คือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอบางไทร อำเภอบางปะอินและอำเภอมั่นขวัญใจ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ,อำเภอหนองแคและอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ,อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับเขตหนองจอก เขตคลองสามวา เขตสายไหม เขตบางเขน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางบัวทอง อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

แผนที่จังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานีแบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น ๗ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอธัญบุรี อำเภอลองหลวง อำเภอลำลูกกา อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอสามโคก อำเภอหนองเสือ มีจำนวนตำบล ๖๐ ตำบล หมู่บ้านนอกเขตเทศบาลจำนวน ๓๔๕ หมู่บ้านสถานที่ที่เป็นแหล่งรวมศิลปกรรมในจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่จะเป็นวัดต่างๆ ที่กระจายอยู่ตามสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งในแต่ละพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเมืองเก่าเมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยาตอนต้น จึงมีโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ปรากฏตามวัดต่างๆ เป็นจำนวนมาก ได้แก่ พระพุทธรูป วิหาร เจดีย์ โบสถ์ มณฑป หอระฆัง หอกลาง ธรรมาสันพระธรรม ฯลฯ

การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดปทุมธานีนับถือศาสนาพุทธ ข้อมูลจากสำมะโนประชากรและเคหะสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่ามีการประมาณร้อยละ ๙๕.๘ ที่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม(ร้อยละ ๒.๗) ศาสนาคริสต์ (ร้อยละ ๐.๗) และศาสนาอื่น ๆ ในส่วนที่เหลือ (ร้อยละ ๐.๘)

สถานที่ท่องเที่ยว

สถานที่ที่เป็นแหล่งรวมศิลปกรรมภายในจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่จะเป็นวัดต่างๆ ที่กระจายอยู่ตามสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นเมืองเก่าเมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยาตอนต้นมีโบราณสถานโบราณวัตถุ เช่น ภาชนะเครื่องปั้นดินเผา พบมากที่บ้านโคกยายมัน ตำบลบางกระบือ อำเภอสสามโคก ได้แก่ ไหเท้าช้างขนาด และรูปทรงต่างๆ ไหสี่หู ครกดินเผา หม้อข้าวแช่ กระจุกดินเผา หม้อน้ำเตาวง ตุ่ม ฯลฯ จิตรกรรมฝาผนังที่วัดเจตวันชัย ตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี ศิลปวัตถุ ปรากฏตามวัดเป็นจำนวนมาก ได้แก่ พระพุทธรูป วิหาร เจดีย์ โบสถ์มณฑป หอระฆัง หอกลาง ธรรมาสน์ ตู้พระธรรม ฯลฯ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

วัดไผ่ล้อม

ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านจิว อำเภอสสามโคก เป็นวัดโบราณที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงสุโขทัย ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาในเขตอำเภอสสามโคก เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยว ชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากบริเวณวัดนั้นเป็นที่อาศัยของนกปากห่างจำนวนมาก ซึ่งเป็นนกที่อยู่ในตระกูลนกกระสา มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดีย ลังกา ออสเตรเลีย ไทย ลาว เขมร และเวียดนาม นกปากห่างเป็นนกประจำถิ่นแต่มีบางพวกที่อพยพเปลี่ยนที่หากินไปตามฤดูกาล นกนี้จะเริ่มอพยพมาอาศัยอยู่ที่วัดไผ่ล้อมในระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมิถุนายนของทุกปี

วัดสิงห์

ตั้งอยู่บนฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลสามโคก อำเภอสสามโคก ภายในบริเวณวัดเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปองค์สำคัญ คือ หลวงพ่อโต พระพุทธรูปปางมารวิชัยศิลปะสมัยอยุธยาที่มีพิพิธภัณฑสถานโบราณวัตถุศิลปะมอญ นอกจากนี้ ยังมีเตาเผาตุ่มสามโคก สมัยอยุธยาตั้งอยู่บริเวณหน้าวัดสิงห์ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา

วัดเจติยทอง

ตั้งอยู่ที่ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก ทางฝั่งขวาของ แม่น้ำเจ้าพระยา ภายในวัดมี เจติยทรงรามัญอนันตเจติย อายุประมาณ ๑๖๐ ปี ภายใน อุโบสถเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูป ซึ่งสร้างด้วยหยก ขาว ปางมารวิชัยเป็นที่เคารพสักการะของประชาชนทั่วไป

วัดสะแก

ตั้งอยู่ที่ติดตำบลสามโคก อำเภอสามโคก ห่างจากจังหวัดปทุมธานี ประมาณ ๖ กิโลเมตร ภายในวัดมีกุฏิสงฆ์ อาคารทรงไทยเป็นอาคารไม้เจติยย่อมุมไม้สิบสองและเจติยแบบอื่นและโบสถ์เก่า สมัยอยุธยา

วัดตำหนัก

ตั้งอยู่ที่ตำบลสามโคก อำเภอสามโคก ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ ๘ กิโลเมตร วัดนี้มี อุโบสถลักษณะฐานเป็นรูปห้องเรือสำเภาพระประธานใน อุโบสถสร้างด้วยศิลาทรายแดงและเจติยเหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสอง

วัดบางหลวง

ตั้งอยู่ที่ตำบลบางหลวง อำเภอมืองปทุมธานี ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ ๓ กิโลเมตร วัดมีสิ่งที่สำคัญ คือ พระอุโบสถทรงไทยโบราณ..ภายในมีพระประธานปางมารวิชัยและภาพจิตรกรรมฝาผนังเป็นภาพพุทธประวัติ นอกจากนี้ ยังมีเจดีย์มอญ ๒ องค์ คือทรงชเวดากอง และอนันทเจดีย์ ซึ่งวัดนี้ใช้ประกอบศาสนพิธีของชาวบ้านมาตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงปัจจุบัน

วัดฉาง

ตั้งอยู่ที่ตำบลบางปรอก อำเภอมืองปทุมธานี ภายในวัดมีสิ่งสำคัญคือ พระวิหารเก่ามีงานปฏิมากรรมปรากฏอยู่ที่หน้าบันของวิหารและพระพุทธรูปปางสมาธิที่สร้างจากสตาจค์แดงทั้งองค์ ซึ่งประชาชนเลื่อมใสพากันมานมัสการอยู่มิได้ขาด นอกจากนี้ ยังมีศาลาท่าน้ำที่มีความงดงามอยู่ที่ลวดลายแกะสลักที่ชายคาวัดนี้ชาวบ้านใช้ประกอบศาสนพิธีตั้งแต่รัชกาลที่ ๒ จนถึงปัจจุบัน

วัดน้ำวน

ตั้งอยู่ที่ตำบลบางเตือ อำเภอมืองปทุมธานี ห่างจากจังหวัดประมาณ ๔ กิโลเมตร ในวัดมีเจดีย์ทรงรามัญ แบบชเวดากอง อุโบสถมีรูปพระบรมทรงหงส์และหน้าบันที่สวยงามรวมทั้งเสาหงส์หน้าอุโบสถเป็นวัดที่มีประชาชนจากที่ต่างๆ มาเที่ยวชมเป็นจำนวนมากทุกวัน

วัดถั่วทอง

ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านปทุม อำเภอสามโคก บนฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ ๑๕ กิโลเมตร วัดมีสิ่งสำคัญ คือ อุโบสถทรงไทยโบราณ มีหน้าบันไม้แกะสลักที่ศาลาการเปรียญหอรระฆังและพระประธานปางมารวิชัย

วัดโคก

ตั้งอยู่บนฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา ตำบลบ้านฉาง อำเภอเมืองปทุมธานี ภายในวัดมีพระประธานปางสมาธิ เจดีย์มอญก่อสร้างแบบเจดีย์ชเวดากอง ธรรมมาสน์เก่าทำด้วยไม้มะเกลือฝังมุขลายถนนอายุกว่าร้อยปี และศาลาการเปรียญก่อสร้างด้วยไม้สักเสาเป็นไม้แดง มีอายุ ๑๐๐ ปีเศษ

วัดพลับสุรวาส

ตั้งอยู่ที่ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอสามโคก วัดมีสิ่งสำคัญคือพระพุทธรูปสร้างด้วยโลหะเงิน ปางสะดุ้งมาร ธรรมมาสน์ยอดนางชีทำด้วยไม้สักฉลุสีแดงลายทอง และเจดีย์ย่อไม้สิบสองอายุกว่า ๑๐๐ ปี มีฐานเป็นสิงห์องค์สลูบชั้นยอดเจดีย์เป็นดอกบัว ๙ ชั้น ลักษณะของเจดีย์เป็นทรงสี่เหลี่ยม

๗ วัดเมตตารามย์

ตั้งอยู่ในเขตตำบล เชียงรากน้อย อำเภอสามโคก ภายในวัดมีเจดีย์แบบ ขเวดากองเป็นรูป ๘ เหลี่ยม ยอดเจดีย์มีฉัตรทำด้วย ทองเหลืองเป็นลายเทพพนม อายุ ๑๕๐ ปี หอสวดมนต์ พื้นไม้สัก เสาไม้แก่นกลม ศาลาการเปรียญมีเสาหงส์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวัดมอญ มีรูปหงส์อยู่บนยอดเสา

๗ วัดโบสถ์

ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี วัดมีสิ่งสำคัญ คือธรรมมาสน์ที่มีอายุ ๑๐๐ ปีเศษ เป็นธรรมมาสน์บุษบกสร้างด้วยไม้ สักแกะสลักเจดีย์ทรงย่อมุมไม้สิบสองที่สร้างมาตั้งแต่ สมัยอยุธยา วิหารที่ใช้ขามโบราณประดับหอสวดมนต์ สร้างด้วยไม้ที่มีค่าทั้งสิ้นคือ เสาเหลี่ยมไม้เต็ง ๒๘ ต้น หน้ากว้าง ๖ นิ้ว และ ๘ นิ้ว ส่วนพื้นเป็นไม้แดงและ อุโบสถที่ตกแต่งด้วยลวดลาย ทั้งที่ประตูหน้าต่างและ พื้นที่โดยรอบ

๗ วัดบ้านพร้าวโน

ตั้งอยู่ในตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก ภายในวัดมีพระประธาน หลวงพ่อโต อายุ ๘๐ ปี ก่ออิฐฉาบปูนขาวผสม น้ำอ้อย อุโบสถอายุ ๑๑๕ ปี มีลักษณะเป็นทรงไทย โบราณ และเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองที่มีอายุ ๑๓๐ ปี แบบรัตนโกสินทร์ตอนต้นมีกนกกลายสิงห์ ฐานลาย ทำสิงห์

๗ วัดบางคูวัดใน

ตั้งอยู่ที่ตำบลบางคูวัดอำเภอเมืองปทุมธานี ภายในวัดมีสิ่งสำคัญ คือ อุโบสถที่ตกแต่งซุ้มประตูด้วยลายไทยรูปเทพพนม ยักษ์ และครุฑ

๗ วัดหงส์ปทุมवास (วัดมอญ)

ตั้งอยู่ที่ตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี วัดมีเจดีย์ทรงรามัญแบบเจดีย์ชเวดากองวิหารจำลองได้แบบมาจากกรุงเทพฯ หลังคาเป็นชั้น ๆ มีลวดลายที่สวยงามมาก อุโบสถเป็นอุโบสถสร้างใหม่ตามสถาปัตยกรรมของไทยมองเห็นช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ ได้แต่ไกล ภายในอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องราวพุทธประวัติและยังมีพระพุทธรูปปางมารวิชัย ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนมาก

๗ วัดเจดีย์หอย

ตั้งอยู่ที่ตำบลบ่อเงิน อำเภอลาดหลุมแก้ว มีการค้นพบซากเปลือกหอยนางรมยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์จมอยู่ในดินเป็นเวลาหลายร้อยปี เป็นเปลือกหอยนางรมขนาดใหญ่จำนวนมากศาลามีเป็นแห่งแรกในประเทศไทย ทางวัดได้นำมาจัดทำเป็นรูปเจดีย์ชเวดากองหอยจำลอง แบบมาจากประเทศพม่าเป็นที่สนใจของประชาชน นักธรณีวิทยา นักประวัติศาสตร์ และชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

วัดจันทน์กะพ้อ ตั้งอยู่ที่ตำบล

บางเตย อำเภอสามโคก เป็นวัดโบราณในถิ่นอายุ
อดีตแห่งกรุงศรีอยุธยาและต้นรัตนโกสินทร์ เป็น
วัดสำคัญของชาวมอญที่รวบรวมสิ่งของเครื่องใช้
และเก็บรวบรวมองค์ความรู้ของชาวมอญมา
จัดเป็นพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน

วัดพิชชุตม ตั้งอยู่ที่ตำบล

ลำไทร อำเภอลำลูกกา ริมคลองหกวา บริเวณวัด
เต็มไปด้วยรูปปั้นแสดงความเชื่อเรื่องบาปบุญใน
พระพุทธศาสนา ส่วนในพระอุโบสถประดิษฐาน
หลวงพ่โสธรจำลอง มีบันไดเล็กๆ ขึ้นไปยังสวรรค์
ภูมิทั้ง ๙ ชั้นที่ได้จำลองไว้ และมีทางลงไปนรกภูมิ
ใต้อุโบสถ

วัดเขียนเขต ตั้งอยู่ที่ตำบล

บึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๙ โดย
หม่อมเขียนหม่อมในพระเจ้าวรวงศ์เธอเจ้าสายสนิท
วงศ์เป็นผู้มอบถวายที่ดินเพื่อสร้างวัดแรกเริ่มนี้วัด
นี้เป็นเพียงสำนักสงฆ์ มีหลวงพ่อดำเป็นเจ้าสำนัก
โดยใช้วัตถุธาตุหายๆ เช่น นำเอาไม้ไผ่มาขัดเป็นพื้น
หลังคา และฝาผนังทำด้วยหญ้า หม่อมเขียนพร้อม
ด้วยเครือญาติและประชาชนในท้องถิ่นเห็นความ

ลำบากของพระเถระที่จำพรรษาอยู่ จึงได้ร่วมกันบริจาคทรัพย์สร้างกุฏิเป็นทรงไทยขึ้นใหม่รวม ๖ หลัง เพื่อเป็น
สมบัติในพระพุทธศาสนา ภายในวัดมีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น หอระฆังเก่าโบสถ์หินอ่อนเก่าและจิตรกรรมฝาผนัง ที่
แสดงให้เห็นประเพณีไทยดั้งเดิมและวิถีความเป็นอยู่ของชาวปทุมธานี

วัดมูลจินดาราม ตั้งอยู่ที่

ตำบลบึงยี่โถ อำเภอรัญบุรี เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๓๙ ร.ศ.๑๑๕ ค.ศ. ๑๘๙๖ จ.ศ. ๑๒๕๘ ตรงกับวันพฤหัสบดี แรม ๑ ค่ำเดือน ๔ มีพระปฏิบัติราชประสงค์ (นามมูลเลอร์ ชาวเยอรมัน) กับนางจีน ผู้เป็นภรรยา ขออนุญาตสร้างพระอารามเพื่อเป็นที่พำนักอาศัยของพระภิกษุสามเณร และอนุญาตสร้างวัดได้เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ.๒๔๓๙ ตรงกับวันศุกร์ แรม ๒ ค่ำ เดือน ๔ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๒ เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๑๔ เมตร ยาว ๒๒ เมตร ในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ สำหรับนามวัดนั้น พระปฏิบัติราชประสงค์ได้กราบบังคมทูลขอพระราชทานนามวัดต่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ก็ได้พระราชทานนามวัดว่า “วัดมูลจินดาราม” โดยมีพระประสงค์ให้สอดคล้องกับท่านผู้มีจิตศรัทธาสร้างวัดคือ นายมูลเลอร์ (พระปฏิบัติราชประสงค์) ตั้งแต่นั้นมา

วัดชินวราราม ตั้งอยู่ที่ตำบลบางชะแยง อำเภอมืองปทุมธานีริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ

เจ้าพระยา ด้านทิศใต้ของตัวเมืองเป็นวัดเก่าแก่ และเป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดวรวิหารเดิมชื่อ “วัดมะขามใต้” ในพระอุโบสถมีจิตรกรรมฝาผนังเรื่องทศชาติชาดกที่งดงาม วัดนี้ได้รับการปฏิสังขรณ์ โดยพระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหลวงชินวราวุฒนา สมเด็จพระสังฆราชเจ้า อดีตเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามในสมัยรัชกาลที่ ๗

๗
๗
วัดท้ายเกาะ

อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาทางทิศตะวันตกอยู่หมู่ที่ ๓ ตำบลท้ายเกาะ อำเภอสามโคก อยู่ท้ายเกาะใหญ่มีเจดีย์มอญที่ใหญ่ที่สุด กว้างยาวห้าหลักไม้สวยงามชมศาลาสองหลัง ต่อกันที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ในคราวเสด็จประพาสต้นเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๒๕ ซึ่งพระองค์เสด็จประทับ ณ ศาลาหลังนี้ และชมพระเจดีย์ แต่ก่อนนั้นจะเข้บริเวณนี้ชุกชุมมาก มอญเรียกว่า “เวียงจาม” เป็นวัดที่อยู่สุดเขตจังหวัดปทุมธานีต่อกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

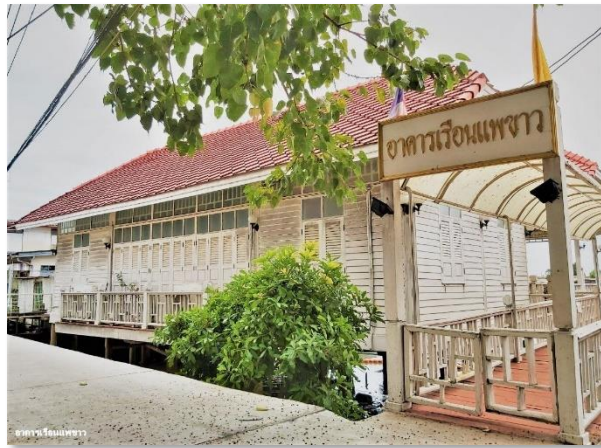
๗
๗
อนุสรณ์สถานแห่งชาติ

ตั้งอยู่ริมถนนวิภาวดีรังสิต เขตอำเภอลำลูกกา อยู่ในความดูแลของกรมยุทธศึกษาทหารกองบัญชาการทหารสูงสุด ภายในมีการจัดแสดงจิตรกรรมฝาผนังแสดงเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ของไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ มีการจำลองเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ภาพจำลองหุ่นต่าแสดงเรื่องการสร้างเมืองและหุ่นจำลองเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์การสงครามของไทย เปิดให้ชมเฉพาะเป็นหมู่คณะ ในวันและเวลาราชการ รายละเอียด ๐๒-๕๓๒-๑๐๒๑

เรือนแพขาว

สร้างราวปี พ.ศ. ๒๔๖๐ เดิมเป็นส่วนหนึ่งของจวนข้าหลวงใช้เป็นเรือนรับรองแขกตั้งอยู่ริมแม่น้ำ และบางส่วนยื่นไปในแม่น้ำมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ตัวอาคารโปร่งรับลมหันหน้าสู่แม่น้ำ ส่วนหน้าใช้ไม้ระแนงตีโดยรอบ ส่วนหลังกันเป็นห้องเล็กๆ มีประตูเข้าออกผ่านสะพานด้านนอกทางซ้ายของอาคารแพขาวมีประวัติความเป็นมาที่ชาวปทุมธานีมีความภาคภูมิใจ เนื่องจากสถานที่แห่งนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๘ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งพระเจ้าน้องยาเธอเสด็จพระราชดำเนินมาทรงประทับพักผ่อนอิริยาบถคราวเสด็จ พระราชดำเนินยังจังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๔๘๙ และเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้เสด็จพระราชดำเนินเปิดอาคาร “บุญทริก” โรงพยาบาลปทุมธานี และได้เสด็จพระราชดำเนินเป็นส่วนพระองค์ไปยังจวนผู้ว่าราชการจังหวัด และแพขาวด้วยเพื่อทอดพระเนตรทัศนียภาพของแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณย่านประวัติศาสตร์

ศาลหลักเมือง

เป็นที่เคารพสักการะของชาวจังหวัดปทุมธานี ตั้งอยู่บริเวณทางเข้าศาลากลางจังหวัด เป็นศาลาแบบจตุรมุขยอดปราสาท ประดิษฐานเสาหลักเมืองซึ่งมีลักษณะคล้ายก้านดอกบัวหลวงทำจากไม้ชัยพฤกษ์ และมีรูปหล่อพระนารายณ์สี่กรทรงเหนี่ยวหลังนงอศุกและพระวิษณุหล่อด้วยสัมฤทธิ์ด้านหลังของมณฑปบรรจุพระยอดตรงวัดไก่อีเดียว อีกทั้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากมายประกอบด้วยเครื่องรางของขลังที่รวบรวมมาจากวัดต่าง ๆ ในจังหวัดปทุมธานี

หออัครศิลปิน

(หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงเป็นเลิศในศิลปะทั้งมวล ทรงได้รับการยกย่องสวดดีพระเกียรติคุณ เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พสกนิกรและศิลปินทั่วโลกในพระปรีชาสามารถอย่างหาที่เปรียบมิได้ ดังนั้นเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙ คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ทูลเกล้าถวายพระราชสมัญญา “อัครศิลปิน” แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งแปลว่า ผู้เป็นใหญ่ในศิลปินนอกจากนี้ทรงมีคุณูปการอุปถัมภ์ศิลปินทั้งหลายมาโดยตลอด เนื่องในวโรกาสที่พระองค์ทรงครองราชย์ครบ ๕๐ ปี สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงได้ก่อสร้างอาคารหออัครศิลปินเฉลิมพระเกียรติขึ้น ณ ตำบลคลองห้า อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นสถานที่จัดแสดงผลงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของพระองค์ ๙ ด้านคือ ด้านหัตถกรรม ด้านกีฬา ด้านวรรณศิลป์ ด้านจิตรกรรม ด้านถ่ายภาพ ด้านภูมิสถาปัตยกรรม ด้านประติมากรรม ด้านดนตรี และด้านการพระราชนิพนธ์เพลง นอกจากนี้หออัครศิลปินยังเป็นที่จัดแสดงประวัติและผลงานอันล้ำค่าของศิลปินแห่งชาติทุกท่านในรูปแบบนิทรรศการภาพและเทคโนโลยีที่ทันสมัย และถ่ายทอดผลงานและภูมิปัญญาของศิลปินแห่งชาติ ทั้ง ๔ สาขา คือ สาขาวรรณศิลป์ ศิลปะการแสดงทัศนศิลป์และสถาปัตยกรรม ผู้สนใจสามารถเข้าชมได้ในวันและเวลาราชการ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร. ๐๒-๙๘๖-๕๐๒๐-๔

หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

เป็นแหล่งข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ในยุคสมัยรัชกาลที่ ๙ โดยศึกษาเรียนรู้จากบันทึกเรื่องราวต่างๆ ทั้งที่เป็นเอกสาร ภาพถ่ายวีดิทัศน์แถบเสียง หนังสือและสื่อข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ซึ่งหน่วยงานราชการและเอกชนจากทั่วประเทศ ได้มอบให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติแห่งนี้จัดเก็บไว้สำหรับบริการประชาชน ข้อมูลเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาอันเกิดขึ้น ในยุคสมัยของพระองค์และเกิดขึ้นในยุคสมัยของพระองค์ ซึ่งสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และนำไปใช้อ้างอิงในการศึกษาและการวิจัยในระดับต่างๆ ตลอดจนการนำไปใช้ในกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้จัดเตรียมข้อมูลและระบบบริการสืบค้นไว้บริการประชาชนและนักศึกษาด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ยังวิเคราะห์ข้อมูลมาจัดแสดงเป็นนิทรรศการเพื่อให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้ชื่นชมพระบารมีและพระปรีชาสามารถอย่างใกล้ชิด โดยเปิดบริการในวันและเวลาราชการ และเปิดให้ชมนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. โทร. ๐-๒๙๐๒-๗๙๔๗-๘

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติกาญจนาภิเษก

สร้างขึ้นเนื่องในวโรกาส ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงครองราชครบ ๕๐ ปี ในปี พ.ศ.๒๕๓๙ เป็นพิพิธภัณฑ์ทางด้านชาติพันธุ์วิทยา ตั้งอยู่ ณ ตำบลคลองห้า เพื่อร่วมเฉลิมฉลองในวโรกาสที่สำคัญยิ่งของพสกนิกรชาวไทย

พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ

ตั้งอยู่ที่ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง ตรงข้ามนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ประกอบด้วย กลุ่มอาคารที่เป็นพิพิธภัณฑ์ จำนวน ๙ อาคาร มีอาคารหลัก เชื่อมโยงต่อกับอาคารบริวาร จัดแสดงกิจกรรมที่ควบคุมเนื้อหางานการเกษตรทุกด้าน สภาพป่าชุมชน เกษตรกร สวนดอกไม้ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ ฯลฯ เพื่อเป็นสถานที่เรียนรู้วิทยาการรวมถึงการจัดแสดงเรื่องราว ประกอบแสง เสียง ภาพในแนวความคิดที่ต้องการให้ผู้ชมพิพิธภัณฑ์ ได้รับความรู้ด้านเกษตร ด้วยความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติที่มีชีวิตสามารถสัมผัสได้โดยมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้พิพิธภัณฑ์ ยังเป็นศูนย์ฝึกอบรมศูนย์ประชุมสัมมนาด้านวิชาการเกษตรและยังเป็นแหล่งการศึกษาทางด้านโครงการพระราชดำริการเกษตรการประมง การปศุสัตว์ ป่าไม้ ป่าชายเลน และการพัฒนาที่ดิน

ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาในตำบลบ้านจี่ว ติดต่อดำบล เชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก ในทุ่งดังกล่าวมีเมืองโบราณ และมีวัดสำคัญอยู่ในเมืองคือ วัดพญาเมือง เป็นวัด ร้าง ปัจจุบัน น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาเซาะตลิ่งพังตัววัดโค่นลงไปแม่น้ำ เศียรพระพุทธรูปขนาดใหญ่ ทำด้วย ศิลาทรายสกุลช่างสมัยอุทองได้เก็บรักษาไว้ที่วัดสองพี่น้อง รอบเมืองโบราณมีกำแพงล้อมรอบนอกกำแพงเมือง มีคูน้ำกว้าง ๑๐ วา ล้อมรอบอีกชั้นหนึ่ง ภายในกำแพงเมืองยังแบ่งออกเป็นเขต ส่วนใจกลางเมืองมีกำแพงด้าน ในและมีคูน้ำกว้าง ๑๐ วา ล้อมรอบอีกชั้นหนึ่ง กำแพงทั้งชั้นนอกและชั้นในเป็นกำแพงดิน กว้างประมาณ ๑๐ วา ลักษณะตัวเมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าตามแนวลำน้ำเจ้าพระยา คูเมืองเริ่มจากทิศใต้ เหนือบ้านปทุมธานี ขึ้นไปเรียกว่าคลองคู (คูเมือง) จรดกับคลองคูเมืองด้านวังมาเชื่อมต่อ ห่างจากวัดศาลาแดงไปทางทิศเหนือ เล็กน้อยกำแพงเมืองแต่ก่อนสูงท่วมหัว เมื่อเข้าไปยืนใกล้ๆ จะสูงคอตั้งป่า แต่ปัจจุบันได้ทลายลงมาก จนบางส่วนดูไม่ออกว่าเป็นกำแพงเมือง ภายในบริเวณเมืองโบราณมีวัดเท่าที่ปรากฏอยู่ปัจจุบันมีอยู่สิบวัด มีโคกช้างใหญ่ โคกช้างน้อย โคกประชุมพล สวนพุทรา แบบที่มีอยู่ในบริเวณพระราชวังโบราณ พระนครศรีอยุธยา มีหอพระยารัชฎากร กระไดหก อยู่ใกล้เหมืองซึ่งเป็นสถานที่ส่งส่วย มีคลองแยกจากแม่น้ำ เจ้าพระยาเข้าไปเชื่อมต่อกับสระโสมสระลงเรือ และสระใหญ่ในพื้นที่ ๕ ไร่ แล้วไปเชื่อมกับเหมืองซึ่งมีพื้นที่ ประมาณ ๕ ไร่ เช่นกัน ทางทิศตะวันตกของสระใหญ่มีโคกเรียกว่า สนามตะกร้อ มาแต่โบราณ ด้านทิศเหนือมี โคกอยู่ ๑๗ โคก ในพื้นที่ประมาณ ๘ ไร่ ปัจจุบันโคกเหล่านี้ ถูกไถปรับพื้นที่ราบไปหมดแล้ว ภายในเมือง โบราณยังไม่ได้มีการสำรวจให้ละเอียดอย่างจริงจัง จากการที่มีผู้สำรวจเบื้องต้นได้สันนิษฐานน่าจะเป็นเมือง โบราณสมัยสุโขทัยหรือต้นสมัยอยุธยา เพราะลักษณะการวางผังเมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมคล้ายกัน พื้นที่เมือง โบราณมีขนาดหลายร้อยไร่ มีผู้บุกรุกเข้าไปจับจองทำมาหากินมีการออกโฉนดกันมากแล้ว เมืองโบราณแห่งนี้ อาจเป็นเมืองสามโคกที่ร้างไปก็ได้ พระบริหารเทพธานี (เฉลิม กาญจนาคม) ผู้เป็นเจ้าเมืองปทุมธานี เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๔๖๙ - ๒๔๗๑ ได้กล่าวไว้ว่า "เมืองสามโคก เดิมอยู่ปากคลองบ้านพร้าว ตำบลบ้านจี่ว ที่วัดพญาเมือง (ร้าง)" คำกล่าวนี้ใกล้เคียงกับโคลงกำสรวลศรีปราชญ์ เมื่อปี พ.ศ.๒๒๓๕ เมื่อศรีปราชญ์ได้นั่ง เรือมาถึงวัดพญาเมือง ซึ่งขณะนั้นก็เป็นเมืองร้างไปแล้ว มีความตอนหนึ่งว่า

“ จากมาเรือร้อนทั้ง	พญาเมือง
เมืองเปล่าปลิวใจหาย	น่าน้อง
จากมาเหยียมาเปลื้อง	อกเปล่า
อกเปล่าว่ายฟ้าร้อง	ร่ำหารนหา ”

วัดลำหาเมฆ

ตั้งอยู่ที่บ้านลำหาเมฆ ตำบลบ่อเงิน อำเภอลาดหลุมแก้ว มีบริเวณบึงน้ำ ไหลและมีนกมากมายหลายชนิดอาศัยสร้างรัง พักไข่ตามธรรมชาติจำนวนมาก เช่น นกกระยางขาว นกกระสา นกกาน้ำ และนกชนิดอื่นๆ

พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์

เป็นพิพิธภัณฑ์ที่จัดตั้งโดยองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ จัดแสดงนิทรรศการและจัดกิจกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นำเสนอสาระน่ารู้ นับจากการค้นพบทฤษฎี หลักการและการประดิษฐ์ในอดีต ความก้าวหน้าถึงปัจจุบันและแนวโน้มสู่อนาคต นิทรรศการและชิ้นงานที่จัดแสดงนำเสนอ ในรูปแบบที่ให้ผู้ชมสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจด้วยการสัมผัส ทดลอง ร่วมแสดงและโต้ตอบกับชิ้นงานแสดงต่างๆ เนื้อที่จัดแสดงมีประมาณ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แบ่งเป็น ๖ ชั้น ตั้งอยู่ที่ เทคโนโลยี ตำบลคลองห้า อำเภอลองหลวงเปิดให้บริการวันอังคาร-วันอาทิตย์ (เว้นวันจันทร์) เวลา ๙.๓๐-๑๗.๐๐ น. ค่าเข้าชม เด็ก ๒๐ บาท ผู้ใหญ่ ๕๐ บาท

บริเวณเทคโนโลยี มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถในวโรกาสที่ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๕ รอบ อาคารออกแบบเป็นรูปลูกเต๋า ภายในพิพิธภัณฑ์ฯ จัดแสดงนิทรรศการต่างๆ ทางวิทยาศาสตร์ ชั้นแรกจัดแสดงภาพและผลงานนักวิทยาศาสตร์ การจำลองลูกโลกขนาดใหญ่ ชั้นที่ ๒ จัดแสดงหุ่นจำลองลู่วิ่งที่ทำจากฟอสซิล เป็นรูปเหมือนที่แสดงถึงการกำเนิดมนุษย์คนแรก ยานอวกาศและมนุษย์อวกาศจำลอง ชั้นที่ ๓ เป็นอุโมงค์เงา และเรือนไม้จัดองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ ชั้นที่ ๔ จัดแสดงพื้นฐาน และเทคโนโลยีในประเทศไทย ลักษณะทางภูมิศาสตร์ ธรณีวิทยา นิเวศวิทยา การผลิตด้านการเกษตรและเทคโนโลยีการก่อสร้าง ชั้นที่ ๕ คือแสดงการแยกแยะส่วนต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ รวมถึงสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และชั้นที่ ๖ แสดงถึงภูมิปัญญาไทย การเดินทางไปสามารถโดยสารรถประจำทางปรับอากาศสาย ป.อ. ๑๑๕๕ จากตลาดรังสิตโดยขึ้นรถสายรังสิต-พิวเจอร์พาร์ค-พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่โทร. ๐๒-๕๗๗-๔๑๗๒-๘

โรงกษาปณ์ เป็นหน่วยงานสังกัดกรมธนารักษ์กระทรวงการคลัง มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตเหรียญกษาปณ์หมุนเวียนชนิดราคาต่างๆ ออกใช้ในระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เพียงพอ โดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.๒๕๐๑ และผลิตเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกในโอกาสสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทั้งสาม คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์หรือเหตุการณ์สำคัญระหว่างประเทศ เพื่อเป็นการเผยแพร่เกียรติยศ ชื่อเสียง และวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศ นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ผลิตเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เครื่องหมายตอบแทน และของสิ่งจ้างต่างๆ ตามความต้องการของหน่วยงานราชการรัฐวิสาหกิจและเอกชนที่สั่งจ้าง รวมทั้งการติดตั้งซ่อมแซมระบบประตูห้องมั่งคั่งและตู้নিরภัยให้คลังจังหวัด และหน่วยงานราชการต่างๆ ที่ว่าราชอาณาจักร โทร. ๐๒-๙๐๑-๔๙๐๑

ดิรีมเวิลด์

ตั้งอยู่บริเวณ กม.ที่ ๗ ถนนรังสิต-นครินทร์ อำเภอธัญบุรี เป็นสวนสนุกที่มีสิ่งก่อสร้างจำลองดินแดนเทพนิยายและเครื่องเล่นต่างๆ หลายชนิด..เปิดให้เข้าชมทุกวัน วันธรรมดา เวลา ๙.๓๐-๑๗.๐๐ น. วันหยุดเวลา ๙.๓๐-๑๙.๐๐ น. สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่ โทร. ๐๒-๕๓๓-๑๑๕๒ , ๐๒-๕๓๓-๑๔๔๗

ตลาดไท

ตลาดกลางสินค้าเกษตรแห่งประเทศไทย และอุตสาหกรรมการเกษตรครบวงจรบนเนื้อที่ ๕๐๐ ไร่ ถนนพหลโยธิน (ฝั่งตะวันออก) กิโลเมตรที่ ๔๒ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอลองหลวง เป็นตลาดกลางสินค้าเกษตรที่ใหญ่และทันสมัยครบวงจรที่สุดของเอเชีย ภายในตลาดไทได้แบ่งประเภทการค้าขายเป็นตลาดต่างๆ อย่างเป็นระบบมีทั้งการค้าขายภายในอาคาร เต็นท์ และร้านค้าหมุนเวียน สินค้าสดใหม่ราคาถูก อาทิ ตลาดส้ม ตลาดผลไม้รวม ตลาดแตงโม มะพร้าว สับปะรด กล้วย ตลาดผัก ตลาดเผือกมัน ถั่ว ข้าวโพดแห้ง แดงไทย ตลาดข้าวสาร ตลาดปลาร้า ของดอง ตลาดปลาน้ำจืด แพลลา ตลาดสด และสินค้าอุปโภคบริโภค ตลาดสัตว์เลี้ยง ตลาดดอกไม้สด การขายมีทั้งขายส่งและขายปลีก เปิดตลอด ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งหากท่านใดสนใจเข้าเยี่ยมชมการบริหารงานของตลาดไท สามารถติดต่อได้ที่เบอร์โทรศัพท์ ๐-๒๙๐๘-๔๔๙๐-๙

ตลาดอิงน้ำสามโคก

ตั้งอยู่ที่ตำบลสามโคก อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เป็นตลาดที่มีเสน่ห์ มีความเรียบง่าย ความเป็นกันเองของชาวบ้านที่ยังดำเนินวิถีชีวิตคู่ไปกับแม่น้ำลำคลองซึ่งคงความสวยงามของธรรมชาติ นักท่องเที่ยวสามารถเดินเล่นชมตลาดเก่าดั้งเดิม นอกจากนี้ยังมีพ่อค้าแม่ขายที่พายเรือมาขายของให้นักท่องเที่ยวเลือกดูและเลือกซื้ออาหารไทยดั้งเดิม อาทิ ข้าวแช่ ขนมไทย อาหารมอญพื้นบ้าน พืชผลการเกษตรที่ผลิตจากชาวบ้านโดยตรง หมอนวดแผนโบราณและสินค้าต่าง ๆ ของชาวชุมชน รวมถึงยังได้สัมผัสความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ เช่น ไทยรามัญ ไทยจีน และไทยมุสลิม เป็นต้น ซึ่งได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่เป็นเวลานาน จนกลายเป็นเสน่ห์ของตลาดอิงน้ำสามโคก

ที่อยู่ : ๙/๑ หมู่ ๙ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี

เวลาเปิด - ปิด : เสาร์-อาทิตย์ เวลา ๑๐.๐๐-๑๕.๐๐ น.

เบอร์โทร : ๐๘๒-๐๓๖-๔๐๙๒

วัดป่าเจริญราช ตั้งอยู่ในอำเภอลำลูกกา วัดที่มีอุโบสถที่ทำจากไม้ทั้งหลังเป็นไม้หายาก ล้อมด้วยพญานาคราช ภายในอุโบสถเป็นงานไม้แกะสลักเรื่องราวของพระพุทธศาสนา มีพระประธานองค์ใหญ่สีขาวงดงามตา ภายในวัดเงียบสงบ สำหรับคนที่ชอบมาปฏิบัติธรรม
ตั้งอยู่ที่ : ๑๒/๑๙ คลอง ๑๑ ต.บึงทองกลาง อ.ลำลูกกา ปทุมธานี ๑๒๑๕๐

วัดดอนใหญ่ ลำลูกกา วัดที่มีอุโบสถสีเงินส่วนฐานจะเป็นกลีบดอกบัวสีทอง ภายในเป็นที่ประดิษฐานของพระประธานองค์ใหญ่สีขาว หากใครได้มาสักการะแล้วจะทำให้ขอพรใดๆก็จะประสบแต่ความสำเร็จ
ตั้งอยู่ที่ : เลขที่ ๗ คลอง ๘ ต.ลำลูกกา อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี ๑๒๑๕๐

วัดป่าคลอง ๑๑

หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า คำชะโนด๒ วัดที่มีสระน้ำขนาดใหญ่มีโบสถ์อยู่
กลางสระน้ำที่ดูน่าอัศจรรย์ ด้านรอบนอกจะมีรูปปั้นพญานาคไว้รอบสระ ส่วนมากคนที่มาที่นี่จะมาขอ
เรื่อง การค้าขาย เรื่องการงาน เรื่องโรคภัยไข้เจ็บ และที่ขาดไม่ได้เลยคือสายโชคลาภที่ใครๆก็มาแล้ว
ล้วนมีโชคมีลาภจนต้องกลับมาสักการะอีกรอบ

ตั้งอยู่ที่ :: หมู่ที่ ๒ ๙๘ ตำบล บึงกาสาม อำเภอ หนองเสือ ปทุมธานี ๑๒๑๗๐

วัดศาลเจ้า

วัดเก่าแก่ที่ติดริมน้ำเจ้าพระยา ใครมาวัดศาลเจ้าต้องนึกถึง เซียนแปะโง้วกิม
โคย หรือ เซียนแปะโรงสี ขรราวาสชาวจีนผู้เรืองเวทย์ ส่วนใหญ่นิยมมาขอพรเรื่องการเงินการงาน
การทำธุรกิจค้าขายให้เจริญรุ่งเรือง

ตั้งอยู่ที่ : ๒/๑ หมู่ ๓ ซอยวัดมะขาม ถนนติวานนท์ ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๐๐๐

วัดปัญญาบันฑาราม

ตั้งอยู่ที่ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี เป็นวัดที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยู่งักว่าเป็นวัดที่หลวงพ่อบุญญานันทภิกขุ อดีตเจ้าอาวาสวัดชลประทานรังสฤษฏ์ เป็นผู้ก่อตั้งและสร้างขึ้นโดยมุ่งหวังให้เป็นมรดกธรรมและสถานที่ปฏิบัติธรรม สิ่งก่อสร้างที่โดดเด่น คือ เจดีย์พุทธคยาจำลองถอดแบบมาจากประเทศอินเดีย และอีกหนึ่งไฮไลท์ที่สำคัญ คือ ภาพปริศนาธรรมแบบ ๓ มิติ หนึ่งเดียวในโลกที่จัดแสดงอยู่ด้านล่างเจดีย์พุทธคยา เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปถ่ายรูป โดยแต่ละภาพจะมีความหมายแฝงไปด้วยคติธรรมสอนใจในเรื่องของอริยสัจ๔ ที่เปิดให้เข้าชมฟรี หากใครที่มีจิตศรัทธาก็สามารถหยอดตู้ทำบุญได้

ตั้งอยู่ที่ : เลขที่ ๑ หมู่ ๑๐ ซอย วัดปัญญา คลองหก อำเภอคลองหลวง ปทุมธานี ๑๒๑๒๐

วัดทวารอนันต์

อำเภอคลองหลวง วัดสี่ชมพูที่มีความสวยงามมาก ภายในวัดพระอุโบสถทั้งหมด๒หลัง หลังแรกจะเป็นอุโบสถคล้ายเจดีย์หลังที่สองประดิษฐานของหลวงพ่อโสธรปางสมาธิ และจิตรกรรมฝาผนังที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธศาสนา ภายในวัดเต็มไปด้วยพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ให้สักการะมากมาย

ตั้งอยู่ที่ : ๕๐/๑๖ ซ.เทพกฤษร ๒๒ หมู่ ๑๑ ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ๑๒๑๒๐

ส่วนที่ ๒ แนวโน้มสถานการณ์การท่องเที่ยวไทย ปี ๒๕๖๖

๒.๑ สถานการณ์ของการท่องเที่ยวไทย ปี ๒๕๖๖

ภาวะเงินเฟ้อ ที่ทำให้นักกลางในหลายๆ ประเทศประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ย ขณะที่ประเทศไทยได้รับานิสงค์ในส่วนของเงินบาทอ่อนค่าจากระดับ ๓๐ บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ มาอยู่ที่ระดับ ๓๖-๓๗ บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ จึงส่งผลดีต่อการใช้จ่ายท่องเที่ยวในประเทศไทย ทำให้นักท่องเที่ยวมีกำลังซื้อสูงขึ้น และเดินทางเข้ามาเที่ยว หรือพำนักในประเทศไทยนานขึ้น ททท.ตั้งเป้าหมายรายได้การท่องเที่ยวจากทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ ในปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ประมาณ ๑.๒๕-๒.๓๘ ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นการฟื้นตัวร้อยละ ๘๐ เมื่อเทียบกับรายได้รวมก่อนเกิดวิกฤติโควิด-๑๙ เมื่อปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๓ ล้านล้านบาท

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ แม้จะมีปัจจัยเรื่องของเงินเฟ้อ ภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย ราคาพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น เป็นปัจจัยลบสำหรับตลาดต่างประเทศ และพายุเศรษฐกิจสำหรับตลาดในประเทศ แต่ททท. ก็จะต้องเดินทางต่อในการชุกกลยุทธ์ Meaningful Travel ในการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาไทยหลังโควิด-๑๙ ทำให้การเดินทางครั้งใหม่ของนักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่มีค่า ได้ค้นพบตัวเอง หรือชวนมา REUNION ที่เมืองไทย ทำให้เขารู้สึกคุ้มค่าในการเดินทางมาเที่ยวท่ามกลางปัจจัยลบต่างๆ ส่วนทิศทางการทำตลาดต่างประเทศ ททท.จะกำหนดเซ็กเมนต์ และกำหนดพื้นที่เสนอขาย ในละภูมิภาคอย่างชัดเจน โดยในภูมิภาคยุโรป แอฟริกา และตะวันออกกลาง จะเน้นเจาะเซ็กเมนต์ในกลุ่มลัทธิ (LGBTQ และ ฮันนีมูน) กลุ่มครอบครัว กลุ่มมิลเลนเนียม กลุ่มรีไทร์ โดยเสนอขายพื้นที่กรุงเทพฯ ชลบุรี เชียงใหม่ ภูเก็ต ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี กระบี่ พังงา สุราษฎร์ธานี ตรัง เชียงราย ขณะที่ภูมิภาคอเมริกาจะเน้นเซ็กเมนต์กลุ่มมิลเลนเนียม กลุ่มลัทธิ (LGBTQ) เสนอขายพื้นที่กรุงเทพฯ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี พระนครศรีอยุธยา

ด้านภูมิภาคเอเชียตะวันออก เจาะเซ็กเมนต์ผู้สูงวัย กลุ่มดิจิทัลโนแมด ซึ่งนอกจากชาย กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ภูเก็ต หัวหิน ก็ขยายพื้นที่เชื่อมโยงเชียงใหม่+ลำพูน+แม่ฮ่องสอน ภูเก็ต+กระบี่+พังงา ชลบุรี+ระยอง+ตรัง ภูมิภาคอาเซียน เอเชียใต้ และโอเชียเนีย รุกเซ็กเมนต์ งานแต่งงาน กลุ่มครอบครัว กลุ่มมุสลิม เสนอขาย กรุงเทพฯ พัทยา เขาใหญ่ หัวหิน เชียงใหม่ สระแก้ว หนองคาย เป็นต้น

๒.๑ สถานการณ์ของการท่องเที่ยวไทย ปี ๒๕๖๖ (ต่อ)

ทั้งนี้ ททท. จะมุ่งกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวตลอดทั้งปี ไม่ใช่แค่มีช่วงโลว์ซีซั่นและไฮซีซั่นเหมือนที่ผ่านมา อาทิ การเปิดตลาดเชิงพื้นที่ใหม่ๆ เช่น ซาอุดีอาระเบีย การขยายพื้นที่เมืองรองในตลาดเดิม อาทิ พอร์ตแลนด์, เซาท์เบนด์ สหรัฐอเมริกา

ในด้านตลาดในประเทศ จะเน้นส่งเสริมให้คนไทยเดินทางเที่ยวทุกวัน หรือ ๓๖๕ มหัศจรรย์เมืองไทยเที่ยวได้ทุกวัน ที่จะกำหนดธีมการท่องเที่ยวในแต่ละวัน ไม่ว่าจะป็นสาย ไหนๆ สายมู สายกิน สายเที่ยว ที่จะมีการนำเสนอเมนูประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวทั้ง ๕ ภาค

โดยนำเสนออัตลักษณ์และสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ เที่ยวไทย ๕ ภาค Amazing ยิ่งกว่าเดิม ภาคเหนือ : เสน่ห์วันวานเมืองเหนือ ภาคอีสาน : หลงรักแผ่นดินถิ่นอีสาน ภาคตะวันออก : สบายสบาย ภาคตะวันออก ภาคใต้ : หรอยแรงแหล่งใต้ ภาคกลาง : เทรนด์ C ๒ ภาคกลาง และนำเสนอเมนูเปิดประสบการณ์ใหม่เมืองรองในแต่ละภาค เน้นสื่อสารให้เห็นถึงโอกาสที่ต้องเสียไปกับการใช้ชีวิตได้หน้าากให้คนไทยกลับมาเดินทางครั้งใหม่ ภายใต้แนวคิดการสื่อสารตลาดในปีหน้า “โมเมนต์ที่ใช่สร้างได้ไม่ต้องรอ”

ที่มา : ฐานเศรษฐกิจดิจิทัล (<https://www.thansettakij.com/business/๕๓๓๒๑๕>)

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖

แผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยว เชื่อมโยงธุรกิจและบริการด้านการท่องเที่ยว
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพและชุมชนให้มีคุณภาพ เพื่อรองรับการขยายตัวของตัวเมือง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๔ และ ๗ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีที่ ๔ พัฒนาเศรษฐกิจให้มั่นคง ก้าวไกล ท่องเที่ยวสร้างรายได้
แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ มีดังนี้

ลำดับ ที่	โครงการ/กิจกรรม	รายละเอียด โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	สถานที่ดำเนินการ	หน่วยงาน ดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๕			พ.ศ.๒๕๖๖									
						ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
๑.	โครงการจัดงานแข่งขัน เรือยาวประเพณี จังหวัดปทุมธานี	จัดงานแข่งขันเรือ ยาวประเพณีจังหวัด ปทุมธานี ชิงถ้วย พระราชทานฯ	๑๐,๐๐,๐๐๐	บริเวณสวนเทพปทุม ต.บางปรอก อ.เมือง จ.ปทุมธานี	กองการ ท่องเที่ยว และกีฬา	←	→											
๒.	โครงการจัดทำปฏิทิน ประชาสัมพันธ์ส่งเสริม การท่องเที่ยว จังหวัด ปทุมธานี	จัดทำปฏิทิน ประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวจังหวัด ปทุมธานี โดยนำเสนอ ภาพประเพณี	๕๐๐,๐๐๐	จ.ปทุมธานี	กองการ ท่องเที่ยว และกีฬา	←	→											

ลำดับ ที่	โครงการ/กิจกรรม	รายละเอียดโครงการ/ กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วยงาน ดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๕			พ.ศ.๒๕๖๖									
						ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
๓.	โครงการประกวด สร้างสรรค์โปรแกรม การท่องเที่ยว “แพลน ทริปเที่ยว ถิ่นบัวหลวง”	ประกวดสร้างสรรค์ โปรแกรมการท่องเที่ยว ออกแบบทริปท่องเที่ยว ตามคำขวัญของจังหวัด ปทุมธานี	๒๐๐,๐๐๐	จ.ปทุมธานี	กองการ ท่องเที่ยว และกีฬา													
๔.	โครงการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและ นันทนาการ “ปทุมธานี พิชชิง”	จัดกิจกรรม“ปทุมธานี พิชชิง”เพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวภายในจังหวัด ปทุมธานี	๓,๐๐๐,๐๐๐	จ.ปทุมธานี	กองการ ท่องเที่ยว และกีฬา													
๕.	โครงการประกวด ภาพถ่าย “จังหวัด ปทุมธานีเมืองน่าเที่ยว”	ประกวดภาพถ่าย “จังหวัดปทุมธานีเมือง น่าเที่ยว” ภาพถ่ายที่เข้า ร่วม การประกวด นำมาใช้ในการ ประชาสัมพันธ์	๕๐๐,๐๐๐	จ.ปทุมธานี	กองการ ท่องเที่ยว และกีฬา													
๖.	โครงการประกวดการ แสดงวงโยธวาทิตของ นักเรียน นักศึกษาใน จังหวัดปทุมธานี	ประกวดการแสดง วงโยธวาทิตของนักเรียน นักศึกษาในจังหวัด ปทุมธานี	๑,๐๐๐,๐๐๐	จ.ปทุมธานี	กองการ ท่องเที่ยว และกีฬา													